

Україна
Донецький окружний адміністративний суд

РІШЕННЯ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

15 липня 2021 р.

Справа №200/5630/21

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Донецький окружний адміністративний суд у складі головуючого судді Аканова О.О., розглянувши в порядку спрощеного позовного провадження (в письмовому провадженні) адміністративну справу за позовом Іванієнко Дмитра Митрофановича (зареєстроване місце проживання: 84637, Донецька область, м.Горлівка, вул.Кутузова, 209, реєстраційний номер облікової картки платника податків 2676409819) до управління виконавчої дирекції фонду соціального страхування України в Донецькій області (місцезнаходження: 84122, Донецька область, вул.Свободи, 5, код ЄДРПОУ 41325231) про

визнання протиправними дій по припиненню з червня 2014 нарахування та виплати щомісячних страхових виплат;

зобов'язання нарахувати та сплачувати поточні щомісячні страхові виплати;

зобов'язання нарахувати і виплатити заборгованість із щомісячних страхових виплат за весь минулий період, починаючи з червня 2014 по даний час, -

ВСТАНОВИВ:

Позивач звернувся до Донецького окружного адміністративного суду з вищевказаним позовом.

В обґрунтування позовних вимог позивачем зазначено, що проживає на непідконтрольній українській владі території. Страхові виплати не виплачуються з червня 2014 року. Позивач вважає дії відповідача щодо невиплати страхових виплат такими, що порушують його конституційні права, Закон України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування".

В матеріалах справи наявний відзив представника відповідача на позовну заяву, вмотивований тим, що з червня 2014 заяви позивача про призначення щомісячних страхових виплат до будь-якого відділення, яке перемістилось на територію підконтрольній українській владі території не надходило. За цей період страхові виплати не нараховувались та не виплачувались. Будь-яких заходів з приводу поновлення страхових виплат позивач не приймав. Звернувся до суду лише 05.05.2021 року. Зазначили, що будь яких заходів з приводу поновлення страхових виплат позивач не приймав. Просить суд відмовити в задоволенні позовних вимог.

Ухвалою суду від 18 травня 2021 року поновлено позивачу строк звернення до суду з даним адміністративним позовом; відкрито провадження у справі; розгляд справи вирішено проводити в порядку спрощеного позовного провадження; призначено судові засідання на 15 червня 2021 року о 09:15 год.

Ухвалою суду від 15 червня 2021 року відкладено розгляд справи на 15 липня 2021 року о 10:00 год.

Розглянувши матеріали справи, всебічно і повно з'ясувавши фактичні обставини, на

*306*4789748*1*2*

яких ґрунтується позов та заперечення, оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд встановив наступне.

Позивач, Іваненко Дмитро Митрофанович, 11 квітня 1973 року народження, РНОКПП 2676409819.

Відповідно до довідки МСЕК серії 10 ААА № 120724 про результати визначення ступеню втрати професійної працездатності позивачу встановлено втрату професійної працездатності 10%, безстроково.

31.07.2020 за вих.№І-01-04/19-261 на звернення позивача на урядову гарячу лінію щодо здійснення йому страхових виплат, відповідачем надано відповідь, в якій зазначено, що позивач як внутрішньо переміщена особа не звертався із заявою про продовження страхових виплат до будь-якого відділення управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області та на обліку не перебував. Вказано, що звернення щодо виплати заборгованості до вирішення питання поновлення страхових виплат є передчасним.

Позивач вважає дії відповідача щодо невиконання страхових виплат з червня 2014 року протиправними, тому звернувся до суду за захистом своїх порушених прав.

Відповідно до ч. 2 ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та Законами України.

Згідно частини 1 статті 46 Конституції України громадяни мають право на соціальний захист, що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом.

Закріплюючи на конституційному рівні право на соціальний захист кожного громадянина, без будь-яких винятків, держава реалізує положення статті 24 Конституції України, відповідно до якої громадяни мають рівні конституційні права і не може бути обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками.

Статтею 3 Конституції України закріплене визнання найвищою соціальною цінністю в Україні людини, її життя і здоров'я, честі і гідності, недоторканності і безпеки, відповідальність держави перед людиною за свою діяльність та головний обов'язок держави щодо утвердження і забезпечення прав і свобод людини.

Згідно ст. 33 Конституції України, кожному, хто на законних підставах перебуває на території України, гарантується свобода пересування, вільний вибір місця проживання, право вільно залишати територію України, за винятком обмежень, які встановлюються законом.

Суд зазначає, що з 22.11.2014 набрав чинності Закон України "Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб" від 20.10.2014 № 1706-VII (далі – Закон 1706), яким відповідно до Конституції та законів України, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, закріплені гарантії для внутрішньо переміщених осіб.

Відповідно до ст. 1 вказаного Закону, внутрішньо переміщеною особою є громадянин України, іноземець або особа без громадянства, яка перебуває на території України на законних підставах та має право на постійне проживання в Україні, яку змусили залишити або покинути своє місце проживання у результаті або з метою уникнення негативних наслідків збройного конфлікту, тимчасової окупації, повсюдних проявів насильства, порушень прав людини та надзвичайних ситуацій природного чи техногенного характеру. Зазначені обставини вважаються загальновідомими і такими, що не потребують доведення, якщо інформація про них міститься в офіційних звітах (повідомленнях) Верховного Комісара Організації Об'єднаних Націй з прав людини, Організації з безпеки та співробітництва в Європі, Міжнародного Комітету Червоного Хреста і Червоного Півмісяця,

Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, розміщених на веб-сайтах зазначених організацій, або якщо щодо таких обставин уповноваженими державними органами прийнято відповідні рішення.

Адресою покинутого місця проживання внутрішньо переміщеної особи в розумінні цього Закону визнається адреса місця проживання особи на момент виникнення обставин, зазначених у частині першій цієї статті.

Згідно ч.ч. 1, 2 ст. 4 Закону № 1706, факт внутрішнього переміщення підтверджується довідкою про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, що діє безстроково, крім випадків, передбачених статтею 12 цього Закону.

Для отримання довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи така особа звертається із заявою до структурного підрозділу з питань соціального захисту населення районних, районних у місті Києві державних адміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі утворення) рад за місцем проживання у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України (ч. 3 ст. 4 Закону № 1706).

Підставою для взяття на облік внутрішньо переміщеної особи є проживання на території, де виникли обставини, зазначені в статті 1 цього Закону, на момент їх виникнення.

Указом Президента України від 14 квітня 2014 року №405/2014 введено в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року “Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України” та розпочато проведення антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей.

Територія проведення антитерористичної операції - територія України, на якій розташовані населені пункти, визначені у затвердженому Кабінетом Міністрів України переліку, де проводилася антитерористична операція, розпочата відповідно до Указу № 405.

Кабінет Міністрів України розпорядженням від 07.11.2014 № 1085-р затвердив перелік населених пунктів, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, та перелік населених пунктів, що розташовані на лінії зіткнення. До переліку населених пунктів, які тимчасово не підконтрольні органам державної влади, включено місто Донецьк.

Постановою Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 2014 року № 509 затверджено Порядок оформлення і видачі довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи (далі Порядок № 509). Цей Порядок регулює механізм видачі довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи. Довідка є документом, який підтверджує факт внутрішнього переміщення і взяття на облік внутрішньо переміщеної особи.

В свою чергу, наказом Міністерства соціальної політики України від 27 грудня 2016 року № 1610 затверджено форму заяви про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи.

В матеріалах справи відсутня інформація щодо взяття на облік внутрішньо переміщеної особи позивача.

Правову основу, економічний механізм та організаційну структуру загальнообов'язкового державного соціального страхування громадян від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які призвели до втрати працездатності або загибелі застрахованих на виробництві, унормовано Законом України від 23 вересня 1999 року № 1105-XIV “Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності” (далі - Закон № 1105-XIV), який із 01.01.2015 діє в редакції Закону України від 28.12.2014 № 77-VIII.

Відповідно до підпункту “в” пункту 1 частини 1 статті 21 Закону № 1105-XIV (у редакції, що діяла на момент виникнення спірних правовідносин) у разі настання страхового випадку Фонд зобов'язаний у встановленому законодавством порядку своєчасно та в повному обсязі відшкодувати шкоду, заподіяну працівникові внаслідок ушкодження його здоров'я, виплачуючи йому, зокрема, щомісяця грошову суму в разі часткової чи повної втрати працездатності, що компенсує відповідну частину втраченого заробітку потерпілого.

Згідно зі ст. 28 Закону № 1105-XIV, грошові суми, які відповідно до статті 21 цього Закону Фонд виплачує застрахованому чи особам, які мають на це право, у разі настання страхового випадку, є страховими виплатами. Зазначені грошові суми складаються, зокрема, із страхової виплати втраченого заробітку (або відповідної його частини) залежно від ступеня втрати потерпілим професійної працездатності.

Статтею 40 Закону № 1105-XIV передбачено, що страхові виплати потерпілому провадяться щомісячно в установлені Фондом дні на підставі постанови цього Фонду або рішення суду з дня втрати працездатності внаслідок нещасного випадку або з дати встановлення професійного захворювання. Страхові виплати провадяться протягом строку, на який встановлено втрату працездатності у зв'язку із страховим випадком. Страхові виплати провадяться протягом строку, встановленого МСЕК або ЛКК.

З 01.01.2015 зазначені норми встановлені частинами першою, п'ятою та шостою статті 47 Закону № 1105-XIV (у редакції Закону України від 28 грудня 2014 року № 77-VIII).

Суд також зазначає, що відповідно до ч. 7 ст. 47 Закону № 1105-XIV, якщо потерпілому або особам, які мають право на одержання страхової виплати, з вини Фонду своєчасно не визначено або не виплачено суми страхової виплати, ця сума виплачується без обмеження протягом будь-якого строку та підлягає коригуванню у зв'язку із зростанням цін на споживчі товари та послуги в порядку, встановленому статтею 34 Закону України "Про оплату праці".

За таких обставин, незважаючи на зміну місця проживання позивач має беззаперечне право на отримання страхових виплат, як особа, що втратила працездатність від професійного захворювання, з часу первинного призначення страхових виплат. Норми статті 47 Закону № 1105-XIV гарантують позивачу право виплати страхової суми без обмеження протягом будь-якого строку та не ставлять в залежність від прийняття окремого порядку Кабінетом Міністрів України.

Положеннями пункту 3 розділу VII "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування" передбачено, що особливості надання соціальних послуг та виплати матеріального забезпечення за соціальним страхуванням внутрішньо переміщеним особам (громадянам України, які переселилися з тимчасово окупованої території, території проведення антитерористичної операції або зони надзвичайної ситуації) визначаються Кабінетом Міністрів України.

Порядок надання страхових виплат, фінансування витрат на медичну та соціальну допомогу, передбачених загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання для осіб, які переміщуються з тимчасово окупованої території і районів проведення антитерористичної операції затверджено постановою правління Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України від 11.12.2014 № 20 та зареєстровано в Міністерстві юстиції України 12.01.2015 за № 6/26451 (далі - Порядок № 20).

Пунктом 1 Розділу 3 Порядку № 20 передбачено, що особи, які тимчасово переміщені, мають право на продовження раніше призначених та нарахованих страхових виплат у робочому органі виконавчої дирекції Фонду за фактичним місцем проживання (перебування) на підставі заяви, до якої додаються копії довідки про взяття на облік, паспорта або документа, що посвідчує особу, та реєстраційного номера облікової картки платника податків або серії та номера паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні або інші переконання відмовилися від прийняття ідентифікаційного номера та офіційно повідомили про це відповідні державні органи і мають відмітку у паспорті). Копії засвідчуються працівником відділення при пред'явленні оригіналів.

Отже, з наведених норм законодавства вбачається послідовний порядок для тимчасово переміщених осіб, які мають право на продовження раніше призначених та нарахованих страхових виплат, які для реалізації свого права на соціальні виплати повинні звернутись до відділення органу виконавчої дирекції Фонду соціального страхування з

відповідною заявою та довідкою про взяття на облік тимчасово переміщеної особи.

Як вбачається з матеріалів справи, позивач своїм правом на продовження соціальних виплат не скористався, докази звернення до будь-якого відділення виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в матеріалах справи відсутні.

З наданої, відповідно до програмного забезпечення "Реєстр потерпілих", відповідачем довідки щодо нарахованої та виплаченої щомісячної страхової виплати, не вбачається нарахування з червня 2014 року будь яких сум зі страхових виплат позивачу.

Відповідно до вимог частин першої статті 77 КАС України кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу.

Якщо учасник справи без поважних причин не надасть докази на пропозицію суду для підтвердження обставин, на які він посилається, суд, відповідно до положень частини п'ятої статті 77 КАС України, вирішує справу на підставі наявних доказів.

За таких обставин, суд доходить висновку про відмову у задоволенні позовних вимог.

З огляду на те, що суд відмовив в задоволенні позову питання про розподіл судових витрат не вирішується.

Керуючись статтями 23, 33, 139, 292, 308, 311, 315, 316, 321, 322, 325, 328, 329, 331 Кодексу адміністративного судочинства України, суд,-

ВИРІШИВ:

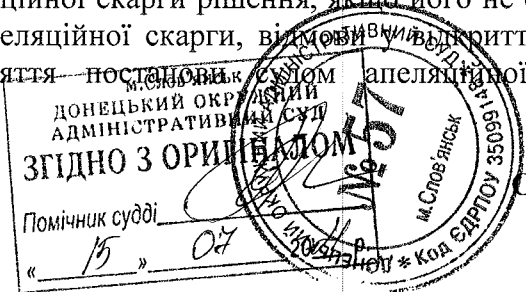
В задоволенні позову - відмовити.

Рішення може бути оскаржено в апеляційному порядку до Першого апеляційного адміністративного суду через Донецький окружний адміністративний суд шляхом подачі апеляційної скарги протягом тридцяти днів з дня складення повного судового рішення.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови від відкриття чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови за результатами апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Суддя

О.О. Аканов

